

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 08/11/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 79

Hòa Thượng nói, chúng ta không thể cảm hoá những người xung quanh vì chúng ta không mở rộng tâm lượng, lòng từ bi của chúng ta chưa khiến mọi người cảm động. Chúng ta chân thật có từ bi thì người khác ở cạnh chúng ta họ cũng sẽ cảm động. Ngày trước, Thích Ca Mâu Ni Phật trở về thành Ca Tỳ La Vệ, khi cậu bé La Hầu La đứng cạnh Phật, cậu nói: *“Chỉ chiếc bóng của Ngài cũng làm con mát mẻ an vui!”*. Người chân thật tu hành thì năng lượng từ bi mà họ phát ra có thể cảm hoá tất cả chúng sanh, cả chúng sanh vô tình và hữu tình. Hòa Thượng nói, trong xã hội hiện đại chúng ta phải làm ra tấm gương để nhiếp phục người.

Tổ Sư Đại Đức tu hành nghiêm túc nên trên thì cảm hoá được Thiên nhân, dưới thì cảm hoá được Quỷ thần, không cần đến pháp thuật. Yêu Ma Quỷ Quái dùng pháp thuật, chiêu trò ma mị để lừa gạt mọi người. Phật Bồ Tát, người chân thật tu hành dùng tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi để cảm hoá người. Từ tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi lưu xuất ra trí tuệ, trí tuệ này giúp các Ngài quán thông được mọi sự, mọi việc. Những việc làm xuất phát từ trí tuệ thì sẽ chân thật lợi ích cho chính mình và lợi ích cho người đời sau. Thích Ca Mâu Ni Phật sống cách đây gần 3000 năm, Khổng Lão Phu Tử sống cách đây hơn 2000 năm nhưng những giáo huấn của các Ngài vẫn hữu dụng, giáo huấn của các Ngài không bị không gian, thời gian đào thải.

Hòa Thượng nói, người không thật làm mới phải dùng chiêu trò lừa gạt chúng sanh, Phật Bồ Tát thật làm nên các Ngài khiến chúng sanh cảm động. Chúng ta tu hành, trước tiên chúng ta phải mở rộng tâm lượng, nếu chúng ta không mở tâm thì chúng ta càng tu hành càng gặp nhiều chướng ngại.

Tôi thường nói: *“Trước khi chúng ta mở ví tiền thì chúng ta phải mở tâm”*. Nếu chúng ta mở ví tiền mà chúng ta chưa mở được tâm thì sau đó, chúng ta sẽ cảm thấy hối hận, chúng ta tiếc những gì mình đã bỏ ra. Nếu chúng ta hối tiếc thì chúng ta làm khổ chính mình và mọi người, làm hư hại hình tượng của những người chân thật làm việc lợi ích chúng sanh. Ngày nay, khi chúng ta làm việc gì đó cho mọi người thì mọi người thường sẽ hoài nghi, đó là vì họ đã bị lừa nhiều lần.

Nếu chúng ta mở được tâm thì chúng ta sẽ luôn chân thật làm vì người khác. Người khác chưa tin chúng ta vì trong nội tâm chúng ta vẫn còn *“tự tư tự lợi”*, chưa hoàn toàn hy sinh phụng hiến. Hòa Thượng nói: *“Chúng ta phải tận tâm tận lực hy sinh phụng*

hiển”. Ngày nay, chúng ta chỉ cần nghĩ cho người 80%, nghĩ cho mình 20% thì chúng ta đã là người phi thường. Chúng ta phải học cách nghĩ cho người khác, ban đầu chúng ta nghĩ cho người 10%, nghĩ cho chúng ta 90%, sau đó, chúng ta mở rộng tâm, chúng ta nghĩ cho người 20%, nghĩ cho chúng ta 80%, khi nào chúng ta nghĩ cho người 50%, nghĩ cho ta 50% thì chúng ta sẽ bắt đầu cảm thấy an vui. Phật Bồ Tát luôn nghĩ cho người 100%. Chúng ta muốn học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền thì trước tiên chúng ta phải mở được tâm.

Hòa Thượng nói: **“Tâm lượng của chúng ta càng rộng lớn thì công đức, phước báu của chúng ta sẽ càng rộng lớn”**. Chúng ta làm việc nhỏ với tâm rộng lớn thì phước báu của chúng ta cũng to lớn. Chúng ta làm việc lớn nhưng tâm chúng ta nhỏ thì phước báu cũng sẽ nhỏ.

Ngày trước, khi gia đình bà Hứa Triết vừa dọn mâm chuẩn bị ăn cơm thì có một người ăn xin đến, Mẹ của bà Hứa Triết hỏi người ăn xin đã bao lâu không được ăn cơm, người ăn xin nói, ba ngày nay họ chưa được ăn gì. Mẹ bà Hứa Triết liền nói với các con, hôm qua, mọi người đã được ăn cơm rồi nên bữa cơm này sẽ nhường cho người ăn mày.

Việc làm của mẹ bà Hứa Triết tưởng chừng không có gì lớn lao nhưng bà Hứa Triết đã có ấn tượng sâu sắc về việc này. Bằng hành động nhường một bữa ăn, Mẹ của bà đã độ được một người con, sau này, cả cuộc đời bà Hứa Triết đã hy sinh phụng hiến vì mọi người, bà trở thành quốc bảo của Singapore. Chúng ta làm những việc lớn nhưng tâm chúng ta có tham, sân, si, ngạo mạn thì những việc đó sẽ gây hại cho người. Chúng ta làm việc nhỏ nhưng chúng ta chí công vô tư thì công đức, phước báu của chúng ta không nhỏ. Phật Bồ Tát mỗi niệm đều vì tất cả chúng sanh tận hư không pháp giới. Chúng ta là đệ tử của Phật, học trò của Thánh Hiền, khởi tâm động niệm của chúng ta có giống các Ngài không?

Ngày trước, khi nghe Hòa Thượng nói: **“Vi thương chúng sanh mà không nỡ ăn thịt chúng sanh”**, tôi đã quyết định ăn chay. Trước đó tôi cũng rất ấn tượng với câu nói của Hòa Thượng Trí Tịnh: **“Miệng nào niệm Phật, miệng nào ăn thịt chúng sanh!”**. Hòa Thượng giúp chúng ta thức tỉnh tâm từ bi, tự tánh thuần tịnh, thuần thiện. Ban đầu, khi mới ăn chay, tôi thường chỉ ăn xôi, tôi không thèm ăn thức ăn mặn. Hôm trước, tôi đi máy bay, bánh bao được bán trên máy bay là bánh bao nhân thịt nên tôi không ăn.

Chúng ta cảm thấy mọi việc khó khăn vì chúng ta chưa chân thật mở rộng tâm. Chúng ta làm mọi việc trên nền tảng tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi thì những việc đó sẽ chân thật lợi ích cho mọi người, không có tác dụng phụ. Nếu việc làm của chúng ta có tác dụng phụ thì chắc chắn chúng ta đã có tâm **“tự tư tự lợi”**, ảo danh, ảo vọng. Chúng ta không làm được việc đều do tâm của chúng ta, do vậy chúng ta không cần đi đâu để tìm cầu, chúng ta thay đổi triệt để, chuyển tâm phàm phu thành tâm của Bồ Tát là được. Thí dụ, trước đây chúng ta tham, sân, si, chúng ta chìm đắm trong năm dục tài, sắc, danh, thực, thụ nhưng bây giờ chúng ta không chìm đắm mà luôn tỉnh táo. Nếu chúng ta tỉnh

táo thì năm dục sẽ là phương tiện giúp chúng ta. Hằng ngày, chúng ta chỉ cần ngủ khoảng 5 giờ, ăn 3 bát cơm là được. Cô Tịnh Du nói: “*Tiền trong ngân hàng chỉ là con số, tiền trong tay chỉ là tờ giấy vụn*”. Những người có tâm tham dục thì tiền tài, danh vọng đối với họ vô cùng giá trị.

Người xưa kể câu chuyện, một hôm Ngài Châu Do mang trâu ra sông rửa lỗ tai, khi có người hỏi tại sao Ngài làm như vậy thì Ngài nói, đó là vì con trâu vừa nghe lời danh lợi. Người kia nghe vậy thì cho rằng nước chỗ đó đã có mùi danh lợi nên họ cũng đi chỗ khác uống nước. Người xưa làm ra biểu pháp xem nhẹ danh lợi cho chúng ta.

Có một người tu hành nhiều năm, trong một chương trình người dẫn chương trình quen không giới thiệu chức vụ của ông, ông liền đứng lên và chỉ vào mặt người dẫn chương trình nói: “*Chú có biết tôi là ai không?*”. Chúng ta là người tu hành, chúng ta phải xa lìa “*Tài, sắc, danh, thực, thụ*”.

“*Tài, sắc, danh, thực, thụ*” chỉ là công cụ để chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta có nhiều thêm một chút thì chúng ta làm được nhiều việc lợi ích cho chúng sanh hơn, nếu chúng ta không có thì chúng ta vẫn làm được việc lợi ích chúng sanh. Từ trước đến giờ những việc chúng ta muốn làm thì chúng ta đều làm được. Chúng ta làm bằng tâm chân thành, chỉ làm những việc vừa sức, chúng ta không tham cầu, cưỡng cầu.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, người nhà con không tin Phật vậy làm thế nào để hoằng dương Phật pháp và làm thế nào để lo hậu sự cho người già?*”.

Chúng ta dùng tâm chân thành, chí công vô tư thì chí thành sẽ cảm thông. Nếu chúng ta cố gắng nghĩ chúng ta nên làm cách nào thì chúng ta đã vọng tưởng. Vừa qua, đội cơ sở vật chất của chúng ta cũng đã hộ niệm thành công cho hai cụ.

Hòa Thượng nói: “***Giúp đỡ chúng sanh là việc lớn, quan trọng, chúng ta phải giới thiệu Phật pháp với tất cả mọi người***”. Chúng ta chia sẻ Phật pháp cho nhiều người nhưng có thể họ sẽ chưa nhận thấy lợi ích của Phật pháp. Hiện tại, chúng ta đã biết được những lợi ích của việc học tập Phật pháp nên chúng ta có thể bỏ thân mạng chứ không thể bỏ học Phật pháp. Chúng ta mất thân mạng thì chúng ta có thể có lại, chúng ta không có Phật pháp thì chúng ta sẽ sống trong mê mờ, u tối. Nhiều người có cuộc sống giàu sang nhưng tâm của họ bức bách, đau khổ, vương bận. Người chân thật học Phật thì cuộc sống sẽ an vui, không có vương bận.

Người xưa kể câu chuyện, có hai vị Hòa Thượng tranh luận với nhau, sau đó, họ lần lượt vào thưa lỗi của người kia với Sư phụ, Sư phụ nghe họ nói xong thì đều nói là họ nói đúng. Người thị giả nghe thấy như vậy thì nói rằng: “*Thưa Sư phụ, con thấy Sư đệ nói đúng!*”. Nghe xong vị Sư phụ liền nói: “*Ừ, ông cũng đúng!*”. Mọi người đều phân biệt, chấp trước chỉ có vị Sư phụ là nhìn rõ mọi sự, mọi việc.

Ngày trước, khi Hòa Thượng còn trẻ, Ngài đến thăm một vị Lão Hoà Thượng, vị Lão Hoà Thượng hỏi Hòa Thượng có nhìn thấy một người vừa đi ra không. Hòa Thượng

nói, Ngài nhìn thấy một người vừa đi ra, người đó còn va vào vai của Ngài. Vị Lão Hòa Thượng nói, người đó đã đến đây gạt Ngài ba lần, Lão Hòa Thượng biết rõ rằng, người đó sẽ phải gánh trách nhiệm nhân quả. Sau này, khi người đó biết Lão Hòa Thượng biết tường tận là họ đến để gạt Ngài thì họ sẽ giác ngộ, hồi đầu. Người chân thật học Phật thì tâm của họ sẽ rỗng rang như vậy. Chúng ta học Phật, nếu chúng ta mất đi thân mạng thì như Hòa Thượng nói, 20 năm sau chúng ta cũng lại trở thành một hảo hán. Nếu chúng ta không có ánh sáng của Phật pháp, chúng ta sẽ làm những việc sai lầm, làm những việc lợi mình hại người, bất hiếu, bất kính, chúng ta sẽ khó có được thân người.

Hòa Thượng nói: **“Những người xung quanh chúng ta đều là đối tượng để chúng ta giúp đỡ. Tuy có những người rất khó tiếp độ, nhưng điều quan trọng nhất là chính mình đã được độ, đã hồi tâm chuyển ý chưa!”**. Chúng ta hồi tâm chuyển ý thì người xung quanh nhất là người nhà của chúng ta sẽ hồi tâm chuyển ý.

Một hôm, khi tôi tắt máy nghe pháp, con gái của tôi nói, con đang nghe hay mà lại không được nghe nữa. Điều này chứng tỏ con gái tôi cũng đang nghe pháp. Đây chính là người nhà của chúng ta cũng đã được độ. Chúng ta thay đổi khởi tâm động niệm, hành động tạo tác thì những người xung quanh chúng ta cũng thay đổi.

Hòa Thượng nói: **“Người nhà chân thật là khó độ nên bạn phải có những cách khéo léo nhất để giúp họ. Quan trọng nhất là thân tâm chúng ta sau khi học Phật phải hoàn toàn thay đổi”**. Chúng ta học Phật mà chúng ta không có thay đổi, chúng ta vẫn tham, vẫn tranh giành thì người nhà chúng ta không thể cảm phục.

Trước đây, có người hỏi tôi, Bố của họ đã cho họ miếng đất ở Hà Nội, cho người em một miếng đất ở quê, nhưng người em không hài lòng, từ đó, người em không chăm sóc Bố Mẹ. Tôi khuyên người anh trai nên chuyển cho người em miếng đất ở Hà Nội và người anh sẽ nhận mảnh đất ở quê để trồng rau. Người anh làm theo, từ đó người em thường về chăm sóc ông bà và luôn tươi cười chào đón anh em. Cách giải quyết này rất đơn giản, nếu người anh giữ mảnh đất đó thì hai anh em đều sẽ sống trong đau khổ. Hiện tại, gia đình họ có cuộc sống an vui, giữ được tình cảm anh em, Bố Mẹ vui lòng. Nếu Bố Mẹ buồn lòng vì con cái không yêu thương nhau thì khi Bố Mẹ mất, Bố Mẹ không thể về được cõi an lành. Chúng ta học Phật chúng ta phải chân thật thay đổi.

Trong gia đình tôi, khi Ba mất, Ba tôi chia cho mỗi người con 1000 m² đất, tôi nói với mọi người, tôi không cần nhận phần đất này. Mỗi lần về quê, nếu có duyên gặp ai tôi cũng tặng quà, mọi người đều nhìn thấy sự thay đổi của tôi và được cảm hoá. Khi họ đã cảm nhận được sự thay đổi của chúng ta, nếu có duyên thì chúng ta chỉ cần nói một vài câu thì họ sẽ làm. Hôm trước, tôi về quê, có người cháu hỏi tôi có mũ **“A Di Đà Phật”** không, họ muốn xin mũ để đội đi làm việc. Sắp tới, tôi sẽ gửi về quê 100 chiếc mũ có chữ **“A Di Đà Phật”**. Họ có thái độ thân thiện vì tôi đã nhiều lần tặng quà. Tâm chúng ta thay đổi thì những người thân xung quanh chúng ta cũng sẽ thay đổi.

Hòa Thượng nói: **“Nếu như người nhà cảm thấy, sau khi bạn học Phật bạn có sự thay đổi, mọi người hoan hỷ, tán thán sự thay đổi của bạn thì họ tự nhiên sẽ đến học Phật”**. Chúng ta phải làm mọi việc một cách khéo léo, có trí tuệ. Chúng ta học kiến thức thì đó chỉ là vọng tâm, là thế trí biện thông, kiến thức của thế trí biện thông đều có tác dụng phụ. Trí tuệ là từ tâm thanh tịnh lưu xuất ra. Chúng ta phải chân thật tu hành, tu hành đơn giản là **“đừng làm những việc ác, vâng làm các việc lành, giữ tâm mình trong sạch”**. **“Giữ tâm trong sạch”** là chúng ta không để tâm phiền não, vọng tưởng. Chúng ta muốn có trí tuệ thì chúng ta triệt để làm theo lời Phật, lời Thánh Hiền dạy. Thánh Hiền dạy chúng ta: **“Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thủ”**. Chúng ta cố gắng dùng mọi cách để lấy tiền của người khác thì chúng ta không thể có trí tuệ. Hòa Thượng từng nói: **“Quân tử thấy lợi không màng, thấy khó dân thân”**, người làm được như vậy thì tự nhiên họ sẽ có trí tuệ.

Ngày trước, có người mời tôi cùng đi làm với họ, họ nói tôi sẽ kiếm được rất nhiều tiền. Tôi nói, bây giờ tôi chỉ làm những việc không cần có tiền, hôm nào gặp họ thì tôi sẽ chia sẻ thêm. Chúng ta muốn có trí tuệ thì chúng ta phải xa lìa tham dục, khởi tâm động niệm vì người lo nghĩ. Nhân dịp 20-11, chiều nay, tôi sẽ dùng 50kg gạo nếp, để gói bánh ú, bánh tét. Chúng ta làm mà chúng ta sợ được mất, lời lỗ thì trí tuệ không thể sinh khởi. Hòa Thượng dạy chúng ta làm những việc có lợi ích cho người, không làm những việc bất lợi cho người. Người chân thật học Phật thì sẽ chỉ làm những việc lợi ích cho người, nhận phần thiệt thòi cho mình.

Người xưa kể câu chuyện về Tiến sĩ Dê gầy, khi nhà vua tặng cho những người thi đỗ Tiến sĩ một con Dê, ai cũng chọn con Dê to, béo, chỉ có một vị Tiến sĩ chọn con dê gầy nhất. Hay người xưa cũng kể, khi nhà vua tặng thưởng đất cho những người có công, mọi người tranh dành nhau những mảnh đất màu mỡ, chỉ riêng Ngài Tiêu Hà chọn một mảnh đất cằn cỗi, khó trồng trọt. Do mảnh đất của Ngài Tiêu Hà cằn cỗi nên con cái của ông chăm chỉ làm việc. Những người được vua tặng mảnh đất màu mỡ thì dần dần, con của họ đã bán hết đất đai. Người thế gian cho rằng chúng ta thiệt thòi nhưng bản thân chúng ta không cảm thấy mình thiệt thòi. Có những người học Phật nhiều năm nhưng họ chỉ làm những việc có lợi cho mình.

Hôm trước, tôi về nhà, tôi gặp người em gái, em có thái độ thương yêu, kính phục đối với tôi, hiện giờ, những người em của tôi đều nghe lại bài giảng vào buổi sáng của tôi. Tôi không bảo các em học Phật nhưng những việc làm của tôi đã khiến các em cảm động và dần dần chuyển.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta “Tứ Nhiếp Pháp”, nhiếp chính là nhiếp phục tất cả chúng sanh. Có bốn phương pháp để nhiếp phục tất cả chúng sanh, chúng ta phải phục vụ người nhà, thân bằng quyến thuộc một cách chăm chỉ đặc biệt. Chúng ta đừng bao giờ nói lỗi lầm của họ, chúng ta tha thứ, bỏ đi những lỗi lầm của họ. Tán thán những việc thiện mà họ làm, cho dù đó là những việc nhỏ nhất”**.

“*Tứ Nhiếp Pháp*” bao gồm bố thí nhiếp, ái ngữ, lợi hành, đồng sự. “*Bố thí nhiếp*” là chúng ta thường xuyên tặng quà, thăm hỏi mọi người. “*Ái ngữ*” nói những lời thân thiện, khuyên bảo sách tấn, để mọi người chân thật có lợi ích. Chúng ta luôn để trong lòng lỗi lầm của người khác thì chúng ta sẽ không thể gần gũi mọi người, chúng ta không thể độ họ. Chúng ta tán thán, khích lệ những việc thiện nhỏ thì mọi người dần dần sẽ làm những việc lớn hơn. Chúng ta thường sơ suất về những việc này nên chúng ta không thể độ được người thân.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!